

Графица-та. *(Като отъ сънь гледа плахо изъ собя-та)*. Сигфриде! гдѣ си? Зеръ ма остави, — гдѣ го, гдѣ е отишелъ Берто!

Берто. Той отиде съ воивство-то.

Графица-та. Ахъ! Какъ ще търпѣ Геново-то отсутствіе. О Боже! благослови пътуваніе-то му, упаци го отъ неприетелы-тѣ и го повърни живъ; защото безъ него не можѣ да живѣѣ. *(Слѣзва на столъ-тѣ и навежда си главѣ-тѣ тѣжно)*.

Берта. Бадете спокойни; милостива госпоже, раскарайте отъ васъ тѣзи голѣмѣ печаль. — Изволите, да вы заведѣ на одъръ-тѣ, догдѣ са уталожи тѣзи жалость.

Графица-та. *(Спава)* улови ма — улови ма драга моя Берто, и ма заведи при Сигфрида. — А чи зацо ма остави, та азъ тичвахъ подирѣ му като Аталанта, — и сички-тѣ овѣзи позорища, гдѣто ще са пролива кръвь-та и набратіа-та ни и на неприетелы-тѣ ни, по радостно гледвахъ, нежели да живѣѣ тука въ дворъ-тѣ безъ него . . . О Боже да ли ще са върне назадъ живъ. — Заведи ма, Берто, на одъръ-тѣ, за да си попочинѣ малко *(грѣгватъ и дѣтѣ, заеѣса-та ся спущва)*.

ВТОРО ДѢЙСТВІЕ.

ПОЗОРИЩЕ I.

Графица-та и Голосъ.

(Графица-та. Сѣди при асталъ-тѣ и държи книжъ въ рѣкѣ-тѣ си, а Голосъ кичи навдно колѣно и